

Але, мабуть, найбільша користь від масової трудової еміграції українців – це стимул збільшувати продуктивність праці на українських підприємствах. Еміграція працівників веде до зростання зарплат, а збільшення зарплат примушує фірми нарощувати ефективність виробництва, спонукає до інновацій, робить автоматизацію і діджиталізацію виробничих процесів більш вигідною.

Ситуація в Україні, а також у Польщі та Чехії зовсім інша, ніж у країнах Західної Європи. Там через побоювання ліквідації великої кількості робочих місць і, відповідно, зростання безробіття, до автоматизації та переходу на цифрові технології ставляться скептично.

Крім того, переважна кількість українців, які працюють за кордоном, поїхали туди не назавжди. За оцінками Анни Вахітової, близько 80% мають твердий намір повернутися. Повернувшись через кілька років назад, українські трудові мігранти привезуть додому безцінний досвід, у тому числі досвід сучасного менеджменту, якого більше за все бракує українській економіці.

Отже, цілі еміграції з України дуже різні: від навчання до пошуку високооплачуваної праці. За останні два роки рівень еміграції з України значно зріс. Нам, молоді, видається злободенним це питання з огляду на потребу розбудувати майбутнє Батьківщини якісними фахівцями, котрі не полишать домівок у пошуках кращого життя.

*Малишев В.
спеціаліст вищої категорії,
викладач-методист Скрипка Л.І.*

Харківський фаховий коледж харчової промисловості ХНТУСГ

ФОРМУВАННЯ ЛЮДИНИ НОВОГО СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ТИПУ

В умовах глобальних змін, що охопили весь світ, велике значення набувають проблеми інтеграції молоді до нових суспільних умов та відносин. Між тим, сучасні дослідження проблем молоді проводяться в своїй більшості педагогічними, соціологічними і психологічними засобами, що часто звужує спектр і панораму розгляду процесу соціалізації підростаючого покоління. Однобічність виявляється в тому, що молодь розглядається як об'єкт виховання і навчання. Саме тому вона і розглядається в контексті діяльності інститутів сім'ї та освіти. Між тим, вимоги часу актуалізують необхідність дослідження молоді людини не тільки як об'єкта, а і як соціально активного, рівноправного суб'єкта соціальних відносин. Важливе значення в цьому контексті мають дослідження правових та організаційних механізмів формування якісно нової молоді людини, здатної до прийняття самостійних рішень, засвоєння прогресивних ідей, цінностей, освітніх, соціальних та управлінських технологій. Розвиток соціуму на кожному своєму етапі формує особливі вимоги до особистості, що відповідають конкретному історичному періоду та

соціальним відносинам, що в ньому сформувалися. Відповідно до цього зміни, що відбуваються в суспільстві, викликають формування відповідного соціальної реальності типу особистості, що у свою чергу забезпечує життєздатність, як суспільства, так і окремого індивіда.

В даний час Україна знаходиться на етапі достатньо болісного переходу від тоталітаризму до демократії, що ускладнюється численними економічними кризами та зубожінням значної частини населення, процесами глобалізації та активного розвитку інформаційних технологій, які чинить суттєвий вплив на формування соціальних відносин та соціалізацію молоді. Нове постіндустріальне суспільство базується на новому типі відносин, в основі яких лежить принцип вільної індивідуальності. Головним соціальним ресурсом стає знання, інформація, інтелект, а найважливішу роль у суспільстві тепер відіграє «виробник інформації». В інформаційному суспільстві прискорюються зміни, швидкість поширення інформації, ускладнюються технології, культивується прагнення до ясності, точності, обґрунтованості, цінується вміння швидко приймати рішення і з урахуванням думок інших. У таких умовах соціально успішна частина молоді повинна володіти сукупністю соціальних і особистісних якостей, що забезпечують не тільки виживання, адаптацію до нових соціально-економічних умов, а й дозволяють цілеспрямовано конструювати і реформувати соціальну реальність.

Крім того, соціалізація молоді в перехідний період, який наразі триває у нашому суспільстві, має досить суперечливий характер, оскільки визначається не тільки традиційними цінностями і установами минулого періоду, але й того майбутнього суспільства, яке належить створити молодому поколінню, вихованому на нових ціннісних установах. У даному випадку в процесі соціалізації молоді слід враховувати традиційні цінності української культури, такі як соборність, прагнення до високих ідеалів, до духовності, а з іншого-цінності демократії та вимоги інформаційного суспільства, що мають бути закладені в особистісні якості та установки.

Одним з важливих моментів становлення нового соціокультурного типу особистості є випереджаюче відображення і осмислення дійсності на «кілька кроків уперед», адже динаміка розвитку соціального життя не залишає можливості вирішення проблем шляхом проб і помилок. Сучасній людині, щоб уникнути загострення глобальних проблем необхідно прогнозувати соціальні ризики і наслідки своїх дій, тобто мати випереджаюче відображення дійсності. Відтак молода людина повинна навчитися приймати рішення, що дозволяють з високим ступенем ймовірності досягати поставленої мети, тому все більш актуальною виявляється орієнтація особистості на варіативний тип життєдіяльності, під час реалізації якого особливого значення набуває готовність до вибору варіантів своїх дій, оцінки їх наслідків і готовність до вибору варіантів своїх дій, оцінки їх наслідків і готовність нести відповідальність за наслідки обраного шляху вирішення проблем.

Сучасна соціокультурна ситуація в світі й особливі умови у українській

дійсності висувають вимоги до формування молодої людини нового соціокультурного типу. Комфортність свого власного існування крім матеріальної складової життєвого успіху сучасна людина пов'язує зі свободою, незалежністю, професійною творчою діяльністю і реалізованістю. У зв'язку з цим через систему соціалізації необхідно формувати такі особистісні та громадянські якості, які раніше не були затребувані та не могли бути сформованими в рамках індустріального профілю особистості.

Відповідно до цього можна окреслити складові сучасної успішної особистості: фізична, духовна та інтелектуальна розвиненість; моральність; освіченість; креативність і творчість; адаптивність і конкурентоздатність; патріотизм; національна свідомість; соціальна активність; відповідальність; гуманістична орієнтованість; стратегічне мислення. Всі ці складові є тісно пов'язаними один з одним, утворюючи відповідне взаємопов'язане коло.

Маркін О.

викладач, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Зуб Н.М.

викладач, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Коршунова І.М.

Харківський фаховий коледж харчової промисловості ХНТУСГ

ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Підготовка фахівців технічних спеціальностей з поглибленим фахово спрямованим вивченням іноземної мови стала однією із найважливіших складових системи технічної освіти промислово розвинутих країн. Один із шляхів вдосконалення навчання іноземній мові у технічних навчальних закладах вбачається в широкому використанні в навчальному процесі засобів сучасних інформаційних технологій, які дозволяють накопичувати, опрацьовувати, передавати великі обсяги інформації, відкривають широкі перспективи щодо розширення теоретичної бази знань та надання результатам навчання практичного значення.

Функції іноземної мови в процесі професійної підготовки фахівців технічного профілю, для яких спілкування є важливим інструментом вирішення професійних завдань і вважаю, що сьогодні іноземна мова – один з найважливіших предметів програми професійної підготовки, вивчення якого суттєво сприяє підвищенню культури спілкування загалом і культури професійного ділового спілкування зокрема.

В сучасній педагогіці відокремився освітній напрямок, який називають компетентнісним підходом. Тому, що система знань - це вміння вирішувати повсякденні та професійні проблеми, здатність до іноземного спілкування, підготовка в області нових інформаційних технологій.

Компетентність пред'являється, в першу чергу, роботодавцями та